

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5047/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Матковић Стефановић и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Т. Станковић, адвокат у ..., против туженог ЕПС Дистрибуција ДОО Београд, Огранак Електродистрибуција Лесковац, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат у ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4030/24 од 17.12.2024. године, у седници одржаној дана 25.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4030/24 од 17.12.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4030/24 од 17.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11523/20 од 16.09.2024. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је редовни и законит корисник – купац електричне енергије од туженог за потребе свог стамбено-пословног објекта у улици ... у Лесковцу, а преко тарифног бројила 7631923 по важећем уговору са туженим о испоруци електричне енергије, те да није користио електричну енергију мимо мерног уређаја у периоду од 21.03.2002. године до 28.09.2010. године и да није било законских основа за искључење тужиоца са дистрибутивне мреже туженика. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да изврши прикључење на дистрибутивну мрежу пословно-стамбеног објекта тужиоца у улици ... у Лесковцу и да му омогући даље несметано коришћење електричне енергије. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је рачун – обрачун неовлашћеног коришћења електричне енергије број ... од 29.09.2009. године издат од стране туженог неважећи јер није било основа за обрачун по овом рачуну јер тужилац није користио електричну енергију мимо мерних инструмената. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова спора накнади износ од 91.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4030/24 од 17.12.2024. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртом изреке првостепене пресуде је преиначена, а тужилац обавезан да туженом на име трошкова поступка накнади износ од 76.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је закључио да у овој парници не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Правноснажна пресуда којом су одбијени тужбени захтеви је заснована на разлозима да се тужени означен у тужби не бави делатношћу продаје, нити снабдевања електричном енергијом, већ је то у надлежности ЈП Електропривреда Србије, Огранак ЕПС снабдевање, да је објекат тужиоца самовласно прикључен на мрежу и електрична енергија у том објекту се неовлашћено користи, а да се у судском поступку не може захтевати прикључење на дистрибутивну мрежу, већ се издавање одобрења за прикључење може остварити у управном поступку, у складу са чланом 3. Уредбе о условима испоруке и снабдевању електричном енергијом.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од општег (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Према садржини тражене правне заштите и разлозима пресуђења, наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидента указује се на битну повреду из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а такви ревизијски наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу ради утврђења и чинидбе 15.12.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде донете у другом степену је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Споровима мале вредности сматрају се и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1.). Као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду означену вредност предмета спора 10.000,00 динара, према одредби члана 468. Закона о парничном поступку побијана пресуда је донета у спору мале вредности, те ревизија није дозвољена, према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**